

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ, ਜੇ.

ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਐਲ. ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ-ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਈ
ਜਾਂਦੀ ਫਰਮ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1952 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 114 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ ਐਲਐਕਸਐਕਸ) ਸੈਕਸ਼ਨ 36-ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVII) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ - ਕੀ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਸਲ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਸੂਟਸ ਐਂਡ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼) ਐਕਟ (1950 ਦਾ LXVIII) ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ-ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਵੀ.ਆਰ. ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1946 ਨੂੰ ਕੇ.ਆਰ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, 20,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 5,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 14 ਜਨਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਕਰਕੇ ਕੇ.ਆਰ. ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (1951 ਦੇ ਐਲਐਕਸਐਕਸ) ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, 28 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਵੀ.ਆਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਆਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ, 1948 (1948 ਦਾ XLVII) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੇ ਮੂਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਸੂਟਸ ਐਂਡ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਸੇਧ ਐਕਟ (1950 ਦਾ LXVIII) ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਹੈ। 1950 ਦਾ ਐਕਟ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 8 ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਧਾਰਾ 8 ਲਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਗਲੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਦਾ।

ਦਾ ਕੁਈਨ ਬਨਾਮ ਸਟਾਕ , ਆਰ. ਬਨਾਮ ਮੇਰੀਓਨੇਥਸ਼ੀਰ , ਦਾ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਹੋਰ , ਅਤੇ ਦਾ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਆਫ਼ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਡੀ ਪੀ ਸੋਢੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਰੋਹਤਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ.ਆਰ. ਸੋਢੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਪੀ. ਸੋਢੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ 19 ਸਤੰਬਰ 1944 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 20000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਨੋਟ 4 ਮਾਰਚ 1946 ਨੂੰ ਫਰਮ ਵੈਸਾਖੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅੰਨਾਸ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਫਰਮ ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ ਨੇ 14 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ। 28 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ, ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10, ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੁਆਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"36. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ। - ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 (IX ਦਾ 1908) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,

(ਏ) ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਸਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ, 1948 (1948 ਦਾ XLVII) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ

(ਬੀ) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਐਕਟ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਸੂਟਸ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

1948 ਦੇ ਅਸਲ ਐਕਟ XLVII ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 4 ਸਤੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ-

"8. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ। ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।"

9 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਸੇਧ ਐਕਟ, 1950 ਦਾ ਐਕਟ LXVIII, ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"8. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ। ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। -

(a) * * * *

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ)। ਸੇਧ ਐਕਟ, 1950, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ 31 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਸੀ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ LXX ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਪੜ੍ਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1950 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। 1950 ਦਾ ਐਕਟ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਫ਼ਾ 406 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਫੀ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।"

ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਰਾਈ ਬਨਾਮ ਸਟਾਕ , ਅਤੇ ਆਰ. ਬਨਾਮ ਮੇਰੀਓਨੇਥਸ਼ੀਰ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸੰਦਰਭ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਬੀਤਣ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਦ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਬੀਅਰਹਾਊਸ ਐਕਟ, 1869 (ਸੀ.24) ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ (ਏਕੀਕਰਨ) ਐਕਟ, 1910 (ਸੀ.24) ਐਸ.112, ਐਸ.ਐਚ. VII ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਲੇਹਾਊਸ ਐਕਟ, 1828 (ਸੀ.61) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਿਮਾਰੀ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਐਕਟ, 1828 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਬੀਅਰਹਾਊਸ ਐਕਟ, 1869 (ਸੀ.27) ਆਰ. ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ"

ਮਿਸਟਰ ਸੇਫੀ ਨੇ ਫਿਰ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; 'Craies on statute law', ਤੀਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ, 349-50 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਰੂਪ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਚਲਦਾ ਹੈ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ * * ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਂਦ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ; ਪੇਟੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਦੀ ਔਲਾਦ ਇਨਕੋਰਪੋਰੇਟਿੰਗ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ ਕਿਸ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਨਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ 1911 ਦੇ ਕਲਕੱਤਾ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1894 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ 1921 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਕਲਕੱਤਾ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਐਕਟ LXVIII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 1948 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਥਾਂ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਯਾਨੀ 1951 ਦਾ ਐਕਟ LXX, ਸੰਦਰਭ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਭਾਗ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਂਸੀ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ 29 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Shanky Garg Translator